

5081.

1355 Jan. 13.

Måltveta.

Konung Magnus' skyddsbref för Uppsala domkyrka.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Vniuersis presentes litteras visuris vel audituris Magnus, Dei gracia rex Swecie, Norwegie et Scanie, salutem in Domino sempiternam. Notum facimus vniuersis, quod nos ecclesiam Vpsalensem maiorem, metropolim videlicet regni nostri Suecie, cum omnibus bonis suis, prediis ac familiis in ipsis commorantibus sub nostram pacem et proteccionem suscipimus specialem, causas omnes singulas contra ecclesiam ipsam, bona aut familias suas predictas aut eorum aliqua motas aut in posterum mouendas, dummodo ad nostram iurisdictionem spectauerint, nostris personalibus examini, discussioni ac finali decisioni expresse et specialiter reseruantes. Eapropter sub optentu graciae nostre per presentes firmiter prohibemus, nequis, cuiuscumque condicionis, status aut eminencie existat, dictam ecclesiam, bona sua vel familias premissas contra huiusmodi proteccionis nostre gratiam impetere vel inquietare seu eciam de causarum suarum examine, discussione vel finali decisione se intromittere audeat aliquialiter contra tenorem presencium vel attemptet, nisi habito super hoc expresso mandato et commissione nostra speciali, prout indignacionem nostram et regiam vitare voluerit vlcionem. Datum apud Methalthueta, manerium cancellarii nostri, anno Domini millesimo cc^ocl quinto in octaua epiphanie Eiusdem.

På baksidan: Quod rex Magnus sub suam proteccionem et pacem suscepit ecclesiam Vpsalensem et bona ipsius et familias.

Fragment af sigillet med dess kontrasigill (Sv. Sig. fr. Medelt. I, 1, 59, 60).

5082.

1355 Jan. 21.

Oslo.

Konung Magnus stämmer de män i Österdalarna, hvilka tillägnat sig Horrmundsjön och Fuludals-skogen från Norges krona, att i Oslo svara inför rätta.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Magnus, meth Guds naad Noreghs, Swya oc Skane konungr, sændir ollum monnum i Øystredalum, þeim sæm þetta bref sea ædr høyra, quediū Gudz oc sina. Ver vilium, at þer viter, at ver hafuum vnderstandet, at ymiser mæn dirfuast oss sua myken vreth at gera, æt þær vilia vndir sek breota oc sinna æighn kanna Hormondar vathn oc Faludals skogh vndan oss oc krunune i Noreghe mote forne siduæniu oc þeim brefuom, sæm virduleghar herra herra Hakon konungr godre aminengh, modorfader var hin kæraste, hafde þar firir gefuet. Ok af þui æt ver vilium meth ængho mote slikan vreth indragha ædr krununar goz i Noreghe vretthleghar vndan at gangha, þui biodom ver allum þeim monnum, sæm Hormondar vath ædr Faludals skogh vilia ser kanna, æt þær se sealfstændir til Oslq firir

foghuta varn oc þan sœm vara loghsogu hæfuir þer oc þa flæire, sœm þær næfna til meth ser at skoda oc profua, huat skilrike sœm þer hafuer til þæssa maals, innan þæira tuæggia manada, sœm þer hafuer setth ædr høyrð þetta vart bref, oc þer retto suara æftir laghum; næma huær, sœm firirnæmst oc æighe kœmar i adarnæmdan stæfnodagh oc þer retto suarar, vile suara oss atta ærtoghom oc prættan markum i brefuabrot oc a ofuan þet mæira sœm oss virdist ydr priiotzska oc olydne mæire vœra. Sua biodom ver oc Biorne aa Grodasætre oc Læike i Prysalum, Asmunde a Mo oc Þoralde a Sudrusum, æt þer ser þa þer sealfstæfndir til rettz vattaburðar, sœm þer viter sannasta firir Gude vm þetta maal, sua framt æt þer viler æighe suara oss sliku brefuabrote þer firir sœm her sæghir fyrer. Þetta bref var gort i Oslo odensdaghen nesta firir Paals mæssodagh a setta are oc þreatughta rikes vars. Herra Ormr Øystæinsson, drozete var i Noreghe, insighlade.

Sigill bortfallet, remsan kvar.

Föret tryckt i DN II: 1, s. 269, efter en afskr. hos Peringsköld.

5083.

1355 Jan. 25.

Linköping.

Abbedissan Ingrid och konventet i Vreta kloster intyga, att de gods i Ånestad, Vårdbergs socken, som ursprungligen Ragvald från Mörlunda gifvit till den prebenda vid Linköpings domkyrka, hvilken han innehade, men som sedermera af densamme på icke lagligt sätt öfverlåtits till klostret i Vreta vid hans dotter Ragnhilds inträde i klostret, skulle af klostret behållas till Ragnhilds död men sedermera återställas.

Registr. Eccl. Line., f. 190.

Nouerint vniuersi et singuli presentes litteras inspecturi, quod nos Ingridis abbatissa et totus conuentus sanctimonialium in claustro Wretum tenore presencium recognoscimus nos quedam bona in Anundzstadhūm parrochie Wardbergh sita, per dominum Ragwaldum quondam de Mørlundum, prebendatum Lincopensem, ad prebendam suam, quam in ecclesia Lincopensi tunc possedit, primitus pro eius augmentatione legitime per suas patentes litteras collata et assignata et postmodum ad nostrum conuentum pro introitu filie sue domine Ragnildis consororis nostre absque consensu et requisicione episcopi et capituli Lincopensis quasi sub fraude et minus debite deuoluta, ex gracia domini nostri domini Nicolai, Dei gracia episcopi Lincopensis, et cum consensu et beneuolencia domini Joari Nicolai, cancellarii sui et ipsius domini Ragwaldi in prefata prebenda successoris, vsque ad mortem antedictæ domine Ragnildis et non ex aliquo alio titulo retinere, astringentes nos per presentes ipsa domina R. ab hac luce subtracta antedicta bona in Anundzstadh uel in aliquo loco alio ad beneplacitum et optacionem prefate prebende tunc domini et possessoris, qui pro tempore fuerit, sine mora, difficultate et contradiccione quibuslibet possidenda bona equiualencia perpetuo reddituras. In cuius nostre recognitionis euidenciam sigillum mei Ingridis abbatisse et sigillum conuentus claustrii predicti presentibus sunt appensa. Datum Lincopie anno Domini mccc quinto die conuersionis sancti Pauli.